

Efterspørgsel efter Sukkeret. Der gives ikke andre Veje end en af de to eller en Kombination af dem. Konsumenternes Krav skal tilfredsstilles, eller med andre Ord Efterspørgselen efter Sukker skal have frit Løb, saa at Folk kunne faa, hvad de ville have efter de forhaandenværende Forhold, og naar Efterspørgselen skal tilfredsstilles, gives der ingen anden Vej for Staten til at beherske Prisen, end at Staten kommer til at beherske Udbudet af Sukker. Nu ere vi ved Kærnepunktet. Hvorledes ville ærede Medlemmer gøre det muligt for Staten at beherske Udbudet paa Trods af Brysseler-Konventionen, paa Trods af Beskyttelsen, paa Trods af Trustdannelsen? Det er de 3 Punkter, som det ærede Medlem selv har nævnt, og jeg føjer dertil, som ikke mindre vigtigt: paa Trods af Verdensmarkedets Produktion og Priser? Det er der, Tampen brænder. Det var det, det ærede Medlem burde have antydet i Dag, hvorledes vi kunde tænke os at faa Haand i Hanke med disse Ting. Naar, Brysseler-Konventionen kunne vi vist lade ude af Betragtning, jeg tror ikke, at den i og for sig kommer til at spille større Rolle i vore Overvejelser, om ikke af anden Grund saa af den, at det ærede Medlem og jeg og Danmark i det hele ere ganske ude af Stand til at indvirke paa Brysseler-Konventionens Sammensætning og Virkemaade, og hvis vi ikke ville rette os efter Brysseler-Konventionens Bestemmelser, faa vi tage de Skrald, som følge dermed, og som der har været tidligere. Jeg tænker paa de Oversatser, som have været dikterede i Aaringer, som formentlig ville falde bort nu, men der vil vel nok blive Trummer i Baghaanden. Brysseler-Konventionen tror jeg, vi skulle lade ligge. Det andet Punkt, Beskyttelsen, kan i alt Fald lige saa godt ophæves, uden at man eksproprierer Fabrikkerne, som sammen med, at man eksproprierer dem, jeg tror endda bedre.

Vi komme her til noget, som jeg ikke kan forstaa, at det ærede Medlem har overset. I det Øjeblik vi gaa til Ekspropriation af Fabrikkerne i Dag, skal det ogsaa efter det ærede Medlems Mening ske i Overensstemmelse med Grundlovens § 82, det vil sige med fuld Erstatning. Det er muligt — det skal jeg indrømme —, at fuld Erstatning ikke vil sige det samme som til en Kurs af 271, som Aktierne nu staa i, thi det er muligt, at de ere drevne op ved Jobberi, men det er alligevel et Spørgsmaal, om vi ikke efter Grundloven ville være nødte til at tage Aktierne til Dagens Pris. Men det gaar ikke saadan i en Haand-

vending at ekspropriere Sukkerfabrikkerne. Der vil rimeligvis sive Rygter ud om, at noget saadant var i Gære, inden det skete, og hvis Kursen 271 er for høj efter den virkelige Værdi, der staaar bag ved, ville Papirerne sikkert falde noget, naar man mærker, at nu nærmer Ekspropriationen sig. Hvor dybt de ville falde, ved jeg ikke, men de ville sikkert ikke faldedybere end til et Par Hundrede. Jeg støtter mig her til det samme Værk, som det ærede Medlem har citeret flere Gange, Professor Bircks Bog. Den nævner, at Værdien i alt Fald er 180. Selvfølgelig falder Kursen ikke dybere end til den reelle Værdi, da vi ekspropriere mod fuld Betaling. Det er derfor givet, at vi maa komme til at betale den reelle Værdi, ogsaa den Del af den, der skyldes Toldbeskyttelsen. Med andre Ord, i det Øjeblik vi i Dag ekspropriere, ekspropriere vi efter Grundloven og til den reelle Værdi og med Kapitalisering af Værdien af den nuværende Toldbeskyttelse i den kommende Tid. Vi sikre altsaa, at de Aktionærer, som vi købe ud, ikke komme til at miste Toldbeskyttelsen. Alene det vil sikkert kunne faa mange betrængte Industrimænds Tænder til at løbe i Vand efter at faa Staten til at ekspropriere deres Bedrift og derved ekspropriere deres Toldbeskyttelse. Men lad være, at det ikke bliver nogen synderlig stor Del af Værdien, noget vil det naturligvis blive, men der er virkelig store Værdier, store Forretningsmuligheder bag ved, som ville kunne gøre, at Værdien bliver meget høj alligevel. Men hvad opnaar saa det ærede Medlem?

Lad os sige, at den reelle Værdi er 30 Mill., og hvis vi ekspropriere Fabrikkerne for 30 Mill. i Dag, er dermed givet, at Staten for Fremtiden skal forrente disse 30 Mill., for at Sukkerproduktionen skal betale sig, med andre Ord, dersom der aabnes for Rusland, og dersom der, hvad vi haabe, kommer bedre Tider i Evropa, dersom der ikke bliver saa megen Tørke næste Aar, saa at Produktionen stiger, saa staaar Danmark ude af Stand til at følge de nedadgaaende Konjunkturer, thi vi have købt og eksproprieret til høje Priser og ere nødte til, hvis vi ville have Produktionen til blot nogenlunde at forrente sig eller balancere, at blive ved at holde de Priser, der nu en Gang ere. Uden at forklejne det ærede Medlems Oprindelse fra Fyn vil jeg sige, at hvis han havde været Vestjyde, havde han aldrig hittet paa at ville købe en Forretning i de Tider, da Kursen paa dens Papirer er dreven ekstraordinært i Vejret. Nej, saa vilde han meget snarere paa et Tidspunkt, hvor det er sløjt